

BAJTÁRSI

LEVÉL

1962. XV. évf. 2. sz. levél. . . . . 11. oldal. . . . . Utrecht, 1962. II. 10.

CSENDŐR-NAP.

Február 14. Minden évnek olyan szürke napja, mint a többi a legtöbb ember számára. Nekünk magyar csendőröknek azonban ez a nap különös jelentőségű! Ilyen volt ez otthon, ilyen a hontalanságban is! Ez a nap a mi napunk: Csendőr-nap, ünnepnapunk!

Othon megpihentünk az évnek ezen egyetlenegy napján, hacsak halaszthatatlan szolgálatba nem kellett indulni. Ünnepeztünk: templomokban adtuk hálát az Urnak, hogy megengedte érnünk e napot, majd kitüntetések, dicséretetek, jutalmak kiosztását követő diszolgés után közös, ünnepi bajtársi ebéden vettünk részt, melynek befejeztével az esti órákig együtt maradtunk bensőséges beszélgetésben.

A hontalanságban nem pihenünk e napon, ha az, ugymint ez évben is, hétköznapra esik. De a nap reggelén a hivatali, gyári vagy egyéb munkánk megkezdése előtt, sőt annak befejezése után is a múltunkban megregünk. Belkiszemeink előtt filmszerűen lepergetjük szolgálatteljesítésünk kimagasló eredményeit, megjelenik előttünk a falvak, tanyák népe, a magyar föld -síkságaival, lankáival, akáccosaival, erdős-völgyes hegyeivel - a mezőn legelésző nyájak, ménesek, a Balaton, a délibáb stb., amelyek változatossá tették a mi nehéz szolgálatunkat. A nyugalmat és biztonságot jelentette ennek a szolgálatnak maradéktalan teljesítése otthon minden becsületos ember számára. Egész embert követelt az, és mi mégis szeretettel, legjobb tudásunk szerint, lelkesen és hivatásként végeztük. Nemcsak a bűnt kerestük és a bűnöst üldöztük, hanem a szegény ember gondját is, és a tanácstalan, becsületos embert irányításunkkal, felvilágosítással segítettük.

E nap estéjén imádságos lélekkel adjunk hálát Istenünknek, hogy mindezideig az idegen földön is megőrizhettük magyar lelkeségünket, hivatástudatunkat, s könyörögjünk azért, hogy földi életünk egész tartama alatt is segítsen azok megtartására és mielőbb vezéreljen vissza a mi nagyon szeretett Hazánkba.

Február 14.-ét követő valamelyik vasárnapot -lehetőleg még ebben a hónapban- pedig használjuk fel arra, hogy nyilvánosan, műsorral egybekötte is emlékezzünk a mi napunkról mindenütt a szabad világban, ahol csak lehetséges egybegyűlnünk. Hívjuk meg erre barátainkat, magyar testvéreinket, hogy személyesen meggyőződhesse nek arról, miszerint a magyar csendőr a hosszúra nyúlt hontalanságban sem változott. Maradt az, aki volt: Hazáját, Nemzetét szerető s értük küzdő igaz magyar!

oooOooo

CSENDŐR A GÁTRA...

Csendőr a gátra! Harokra a fegyvert!
Karöltve minden fegyvert fogottal!
Magyar Hazánkat ne hagyjuk szétlépni!
Birokra menni minden gonosszal!

Vérszentelt zászlónk emeljük magasba!
Becsületünkön csorba ne essen!
Kettős keresztünk a hármás halomra,
Régi helyére visszajöhhessen!

./.

Kárpátok ölén vívuljon az élet!
Erdély! Véreink! Boldoguljanak!
A sehonnai idegen bitangok,
Hazánk testéről mind pusztuljanak!

Az ezredéves birodalmunk népe,
Ne rabszolga nép, szabad nép legyen!
Árpád apánknak erős karu népe,
Rabkenyereket schol ne egyen!

A magyar rónát senki ne rabolja!
Ne szennyezzék be bitorló kezek!
Igaz magyarok börtönrácsok mögött,
Ne könnyezzenek, ne vérezzenek!

Imánk ne szálljon zokszóval az Égnek,
Hogy szenvedésünkben legyen már elég!
Jöjjön gazokra, Hazát árulókra,
A rettenetes ítélet: a vég!

Megbűnhödtünk már minden vétkeinkért,
Mit magyarokra Isten kiszabott!
Jöjj irgalmaddal magyarok Isten!
Elég a kő, mit sors roánk dobott!

Csendőrr a gátra! Istenéért! Hazánkért!
Vállt votve minden igaz honfival!
Velünk az Isten döntő ütközetben!
Miénk a végső, fényes diadal!...

oooOooo

Hajas István.

CSENDŐR ARCOK.
Előszó.

Nagas államférfiak, ha visszavonulnak a közéletől, emlékiratokat írnak. Ezekben igyokoznak áldásos működésüket még áldásosabb színben feltüntetni, melléfogásaikat, baklövéseiket elsimitgatni. Több, kevesebb silerrel.

Nevetnem kell, ha arra gondolok, hogy most, amikor 15 évi kétkézi munkáséletem nyugdíját élvezem, a választott címmel én is emlékirat (memoire) írnak tünök fel.

Mindenestre meg kell nyugtatnom minden kedves és kedvetlen olvasómat, hogy nem sorolom magamat az említett nagyfőjűek közé, de a közéletől sem őhajtok visszavonulni. Sőt! Különben nem fogtam volna bele egy cikksorozatba.

Nem őhajton szerény működésemet sem áldásosnak feltüntetni, sem baklövéseimet szépitgatni. És mindjárt be is vallom egy nagy fogyatékoságomat: nem tudok harmadil: személyben elbeszélni. Ellenben ígérem és fogadom, hogy a tényektől nem fogok eltérni személyes élményeimben.

Első sorban csendőrr-olvasóimnak, sőt mondhatnám kizárólag nekik, szántam elbeszéléscímet. Azonban, ha nem-csendőrr is akad olvasóim között, ne ütközzék meg egyes jelenségekben, hiszen a csendőrr is ember, húsból és vérből; és éppen azért csendőrr ez a húsból-vérből való ember, mert amikor kell, az emberi gyarlóságokból az emberieséig bír emlékedni, azaz: csendőrr utolsó porcikájáig! Ha nem, akkor marad csupán gyarló ember. De kakastoll nélkül!

Azt pedig minden vérbeli csendőrr olvasóim tudja, hogy a Szutót azért hívják "utasítás"-nak és nem szabályzatnak, mert a többi utasítással egyetemben a szolgálatban előadható ezer és ezerféle helyzetre "szabály"-t nem lehet adni. Mindig adóik valami, amit az eljárt csendőrrnek, na és a parancsnoknak magának kell adnia. Itt pedig főbb támpontok: a közbiztonság, és ez érdekében az intézmény tekintélye, a magyar gondolkozásmód, magyar vérmérséklet figyelembevételre, igazságosság, felelősségvállalás stb., és nem utolsó sorban az emberieség és az emberségesség (humanismus, humanitas).

Még valamit. Éppen, mert legtöbbször első személyben írok, egyik-másik olvasóim (talán a kedvetlen) arra fog gondolni, amit belébeolli zsidóvállású honfitársaink utánpóztatlan kijelzéssel így fojeztok ki: "Száli, te dicsokszel!" - ez arra föltétlenül komoly kijelentésre kész tet, hogy ongom az ábrázolandóhoz mélységes szeretet fűz, hiszen annak

az intézménynök tagjai, amely nekem most is mindenem, és amit tettem, ezért az intézményért tettem; ott, ahova hatáskörrel állítottak; úgy, ahogy tettem!

Kritikusaimat pedig már cleve arra kell kérnem, ha akad közöttük valaki, aki cikkeimbem található egyik-másik eljárásommal nem értene egyet, hozza nyilvánosságra a tett helyesebb eljárásokat..., de csak a sajátjait..., és minden átfésültetés nélkül.

Ne várjon tehát senki sem tőlem "Oktató parancs"-okat!

-.-
1.

Felügyelőség.

Intézményünk legfelsőbb vezetőségét a hármasság jellemezte. Miniszteriális szempontból személyügyekben a honvédelmi, anyagi és szolgálati ügyekben a belügy, míg fegyelem, kiképzés, szolgálatellenőrzés tekintetében a csendőrség felügyelője volt illetékes.

Ez utóbbi hatáskör a csendőri szolgálat teljes ismeretét tette volna szükségessé.

A teljes ismeretre kiható körülményekről egyszer egy "Világ-rekordokat döntőgató csendőrök" c. karcolatomban (B.L. 5-6/1960.) némelyes utalásokat már történtek, és bármennyire is sajnálom, ha valaki a B.L.-eket nem gyűjti és nem folytat emigrációs irodalmi tanulmányokat, ismétlésekbe nem öhajtok becsúszkózni. Annál is inkább nem, mert jelen esetben olyan egyéniségekről írok, akik a teljes és helyes ismeretet rövid időn belül elérték.

Tanárrá voltam a őrparancsnoki iskolában. Nyár eleje volt, a szakasparancsnoki vizsgák ideje. Egész nap vizsgáztatás napokon át. Terepen, tanteremben. Már hajnaltól kezdve. Utolsó, legfáradtságosabb napunkra tisztí értékelést is tűztek ki. Tárty: az akkor bevezetett Nyomozó Kulcs. Csak el ne aludjak, gondoltam fűgzelemsértéssel kacérokodó gondolataim közepette, amikor is eszembe jutottak a vizsgázók, hiszen azokat még nekem is izgasztanom kellett. Hát még derék járőrökünk küzködése most és minden időkbem, időjárással, tereppel, gyanúsítottakkal, tanulkkal, bizalmi egyénekkel, előljárókkal beleszámítva a községieken kívül a szemléléket is, stb. stb.

Két nem aludtam el. Elhallgattam volna v. D. I. altbgy. urat hajnalig. Nem csupán a Ny. K. sa. szerű ismertetéséért, hanem intézményünk ismerete, szeretete, nemkülönbem izsb hazaszeretete, a közbiztonság és az azt fenntartó csendőreink értékelése miatt is, mert mindez kicsendült szavaiból.

Sokat kaptam tőle. S most közel 30 év multán is tisztolegve mondom: itt nyilvánosan köszönetet! Hamvainak? Nem. Lelkémnek!

Egy más beosztásban. Politikaiban, amelyet szívből utáltam.

Felügyelői szemle. Mindenki tiszt referál a szakmájáról. Súlyos ügyek. Titkosak is, kompromittálók is. Felügyelőnk végig hallgatja és megcsodálja közben egy miniszteri osztálynak is becsületére való iratszámunkat. -"Es ezt az urak bírják?"- kérdi. Mi az ügyiratok mennyiségére értettük, és nyugodtan válaszoltuk: "A napnak 24 órája van". (Az őröknek is, a járőröknek is, gondoltam magamban.) "Nem a munka nagyságát, hanem az ügyek minőségét értem" - mondja, és taláib szóval jellemezte a minőségét. Mi csak mosolyogtunk, s erre ő megjegyezte: "Na, elévgre az urak is csendőrök".

Mégjobban megértettem, hogy mit jelentett az, hogy mi is csendőrök vagyunk, amikor egyik rendelote kezembe került, amellyel elődje összes őrsszolgálati rendeleteit hatálytalanította.

Ugyanis szolgálati e bde, akit pedagógiai sok üdvös alkotásáért egyik legnagyobb felügyelőnknek tartottunk, és akinek vértanu haláláért mulhatatlan tisztelettel adózunk, rendeleteivel roppant sok szabályt adott az őröknek. A Szut. is tartalmazott már elég sokat (Igen, szabályokat is, nem csupán utasításokat), s félb volt, hogy a csendőr egyet lép és két szabályt hág át. Lelkiismeretességre vallottak intézkedései, mi, alacsonyabb parancsnokok: azonban több önállóságot és főleg több bizalmat öhajtoztunk felbsséget vállalni merő legénységünknek. Ezért üdvös volt a hatálytalanítás.

Mégjobban nőtt bennem a tisztelet a harmadik esetben, amikor nyomozóink budapesti működését airták egy értékelésben megszüntetni, sőt egyik-másik alakulatunkat fel is akarták oszlatni.

Felügyelőinket erre az értekezletre sem a B.M., sem a H.M.-beliek nem hívták meg. (Itt megjegyzem, hogy a kezdeményezés nem is innen indult ki. A részleteket mellőznöm kell.) Tény az, hogy felügyelőnk hívatlanul is megjelent és határozott fellépésével az egész értekezletet egyszerűen végérvényesen tárgytalanná tette.

Most engedelmet kérek olvasóimtól egy személyes hozzáfűzésért. Akihez szól, tudja, hogy tőlem az, amit gazsulálásnak neveznek, mennyire távol áll.

Kegyelmes Uram! Bocsásson meg mindez indiszkrécióért. Lelki szükségletemnek tartottam leírni. Mert főnyomatunk: bívasbí mind tudják, mit tett az emigrációban, Nagyvéltóságod, szeretett csendőriért. És a csendőrszív hálás! Hogyan is mondja jelmondatunk? Hívon! Bocsúlattal! Vitézül!

oooOooo

Szilulusz.

EGY VÉRCSEPP.

Nem volt elégséges csak a kétszínű hajtókán viselt rendfokozat ahhoz, hogy valóban csendőr legyen valaki. A kétszínű hajtókára varrott csillagok méltó viseléséhez a folytonos tanuláson, önképzésen és azzal nyert igen alapos szaktudáson felül, talán legfontosabb volt a végtelen lelkiismeretesség, feltétlen megbízhatóság. Ez utóbbit úgy kell érteni, hogy a csendőr legjobb tudása szorint intézte a rábízott ügyet, illetve mindent a legkisebb, legcsokélyebb büntetendő cselekményt is észre vett. Minden olyan dolog mélyére nézett, amelyből büntetendő cselekmény elkövetésére lehetett következtetni, és nem ment el a dolgok mellett kényelemszeretetből, hogy a szolgálatból történt bevonulás után a különféle feljelentéseket ne kelljen megszerkeszteni.

Mindazonken felül igen nagyfokú érdeklődés, megfigyelő képesség, helyi- és személyi ismeret, helyes következtetés, találékonyság, gyors és áttökintő intézkedési készség, emberismeret stb. voltak szükségesek. Azok a csendőrök, akik mindezen tulajdonságokkal rendelkeztek, a többiek közül kiemelkedve, mint jó nyomozók voltak ismeretesek. Az említett tulajdonságok egyrészt tanulással, gyakorlattal elsajátítani lehetett, de másik részük adottság volt. Szorgalmas, buzgó, törekvő, lelkiismeretes csendőr is elment olyan dolgok mellett, amelyekből a másik kitűnő eredményt hozott napvilágra. És ez az utóbbi képesség nagyjában az elért rendfokozattól is független volt. --

A II. számú, 36 órás őrjárat leportyázása sohasem váltott ki nagy örömet az őrsbeliekből. A terep nagyobbik része hogyes-völgyes, vízmásásokkal szegelt erdős, bokros, gyéren lakott terület és csak a kisebbik része volt cnyhén lankás, ahol már szétszórta, tanyaszórón laktak is.

Egyébbléint is megerőlteték a 36 órás szolgálat, de ezen a terepen különösen igénybe vette a járőrök fizikai erőjét. Mégis kellelt portyázni, nemcsak azért, mert az őrskörlethez tartozott és egy őrjáratba volt felvéve, hanem éppen félreos és helyesbbé lakott volta miatt is. Cigányok, egyéb, a közbiztonságra veszélyes és bűnöző egyének részére ezen őrjárat területe hosszabb-rövidebb megbújási lehetőséget nyújtott.

A jv. Bundás András tőr. és a jt. Csonka Imre őrm. nagyokat szuszogva, többször körülgették a tollas kalap alatt megizzadt homlokukat. Kevés beszédük voltak így szolgálatban. Pár órai portyázás után már mindketten hallgattak, és a hallgatás nagy csendjét csak a zubbonyzobó előkörülő cigarettá vagy a járőrtáka aljából az orrbosszantó, rövidzárú kis-pipa előhalászása törte csak meg. A járőrnél már csak a fül és szem éber, hallani és látni mindent...

-No tőr. ur ezt az őrjáratot is másként kellene beosztani. Feloslogesen máskálunk ebben a lakatlanságban, ahol még a madarak is csak költözökös idején vonulnak át. Valamit a IV-hez, valamit az I-hez kellene csatolni, viszont azokból ezt lehetne kiegészíteni. -

-No feloldja Imre, én ezen a területen már fogtam el több olyan csavargót, amit sok órs körözött. Nem egyszer vettem őrszetbe és vezettem elő cigányokat, akik úgy gonolták, hogy itt zavartalan életet élhetnek, és kisült a végén, hogy lakat alá valók, mert más őrskörletekben számos betörést, sőt élet elleni bűncselekményt is elkövettek. Ismerik ezt a területet hirből igen sokan azok, akiknek van takarogni valójuk. Un már régen szolgálok ezen az őrsön. A thts. urral sok mindent próbálgattunk, hogyan lehetne segíteni ezen az őrjáraton. A végeredmény

az volt, hogy a mostani a legjobb, bár ez sem jó. Nappali portyázásnál még csak megjárja, de éjjeli időben, különösen télen nyaktörő. -

-E területen a lakosság is rendez, ellenük nem merül fel soha semmi. Szorgalmasok, békességosok, dolgozók. Igaz, hogy alkalom sincs a verekedésre, mert egyik szomszéd a másiktól pár száz méterre, sőt egy km-re is lakik. -

-Csendes megfigyéléssel a szomszédokkal együtt hurkolnak, meg orvul vadásznak. Bár ezek csak kihágások lennének, de hi tudja, mikor fordítják az erdőben jól rejtett puskát az erdő személyzete ellen, ha az tettenéri őket? -

Egy kilátást nyújtó helyen, a szép őszi napsütésben szusszanásnyi időre megállt a jőr. Körülötte az isteni nyugalom, amelyet nem zavart meg sem az élet zaja, de még a szél sem cibálta-zörgette a már erősen sárguló-barnuló leveleket. Valahol távolabb az erdő éber rondőre, a Máttyás-madár adta csak le rikasztó jelzését. Közeliében bizonyára nagyobb élőlény mozgott. Lehet, hogy ember, de lehet őz is, vagy egy torhos nyúl, avagy egy örökké éhes róka.

Mis pihenés és gondos nézgelődés után a jőr. folytatta portyázását, egy már fűvel rézben benőtt és régebben a kitermelt fa szállítására használt kocsitúton.

Bundás törm. gyakran nézgette a régi kocsitútot, mert szokásává vált a lába alá nézés és anélkül, hogy fejét emelné, élénk, mindig fűrészszó szemével pártázta végig az előtte levő és tőle oldalt felvő terepet.

Hirtelen zökkenéssel megállott, s lehajolva szemlélte a kocsitútot. Egy vércsepp. Ez származhatik megérült embertől, de meglőtt vadtól is. A helyszínen lehetetlen megállapítani, hogy emberi vagy állati vér-e. Itt csak ésszerű következtetés segít, és pedig a vér közelében felfedhető esetleges nyomokból.

-Ha valami lábnymom látnék az úton, könnyebben tudnám megmondani emberi vagy állati vér-e? - dühnyögött térdelő helyzetben a jv. -Itt azonban oly kemény a talaj, hogy nincs semmi benyomat. -

-Valószínű meglőtt nyúlól vagy őztől származhatik a vércsepp - válaszolta Csonka őrm.

-Figyeljünk most felőzottan. Talán találunk újabb vércseppet. -

A járőről kiszállt a 36 órák őrzőjét fáradsága, most csak egy érdekelte őket: a további vércsepp, és az honnét erdő? Lépésről-lépésre igen alaposan vizsgálgatták az erdei utat. Semmi. Már vagy 20 méternyit átvizsgáltak, amikor a jt. ujjongva jelentette, hogy megint egy vércsepp, de itt már lábnymom is akad.

-Ott vagyunk, ahol voltunk, -állapította meg a jv., -mert a vércsepp közelében őz-nyom is volt, de meg patkós lábbeli benyomata is. Most csak az segít, hogy újból vizsgáljuk a talajt, kövessük a vérnymomot az erdőmély eléréséig. Ez igen fáradságos lesz, ha a csaliszba vezet, de megpróbáljuk. Legrosszabb esetben bemegyünk a vadérhöz, neki van erre a célra idomított kutyája, az majd segít nekünk. -

A vér és lábnymomok az úttól letérve a csaliszba vezettek. Ott hamarosan nagyobb vérvészről erdő nyomot találtak, de hiába kutatták át körülötte a terepet, nem találtak újabb nyomot. Egy lotört gallyal jelölte meg Bundás törm. a csaliszba bevezető helyet.

-Lemegyünk a vadérhöz. -

Alig mentek 5 percig, szótlánul, mindketten gondolatokba mélyedve, amikor velük szemben jött Abel, a vadér, kutyája a porózson vigan poroszkált mellette. A vadér már messziről barátságosan üdvözölte a jőrt.

-Magához igyekeztünk, -mondta a beszédet a jv., -vérnymom találtunk a felső vágási úton, amely a csaliszba vezetett, melynek a szélén nagyobb vérnymom volt, de aztán több nyomot nem találtunk. -

-Nem baj az őrm. ur. Itt a Juta, majd mindent megtalál. Biztosan valami orvvadász sebzett meg megint egy őzet. No majd meglátjuk. -

Közben a gallyal megjelölt helyre értek, Abel szabadon engedte kutyáját. Juta szakszerűen munkához látott. Ők a nagyobb vértócsánál álltak meg.

-Nem kell Juta után mennünk, az túl fárasztó lenne. Visszajön az ide még egy párszor, ha elveszti a nyomot, hogy itt azt újból felvegye. Ha viszont megtalálja, amit kerestünk, ugatással jelzi. -

Eltelt fél óra is, amikor Juta ugatással jelozte az eredményt. Fél óránál tovább tartott, míg a jór. Abellol a kutyá közelébe értek a csalitosban. Az iszalagok, a különféle indák szinte járhatatlanná tették odáig az útát, nem is említve a vízmosásokkal, szilvákkal átszegdedt igen nehéz terepet.

-Ott fekszik a vad a nagyon moredéken lecső szaladéokban, a patak mederben -közölte Abel kutyájának hangjából következtetve.

Hamarosan meg is látták a kutyát, az Abel által előre jelzett helyen. Nehezen jutottak le a patak mederhez. Ott fektűt az őz.

Juta gazdájának megpillantásakor örvendezve vinnyogott, de szokásától eltérően az őztől a moredék oldalra szaladt, mintegy 20 lépésre, és ott újból erősen ugatott.

-Hát ott mi lehet? - kérdezte Bundás tórn.

Csonka őrn. máris kapaszkodott fölfelé a moredéken. -Itt meg egy halott ember fekszik tórn. ur. Egyik keze közelében puská.-

Bundás tórn. Abellol együtt törtetett az újabb helyre.

-Ez Darvas János, akiről senki sem gy nitotta, hogy orrvadás.

Többet nem vadászik -állapította meg Abel.

-Minket a halál körülményei érdekelnek-, jegyezte meg a jv.

-De lássuk csak. A jobb csipő táján van pörkölési nyom a ruházatán. Ott a bemeneti nyílás is. A puská a jobb keze közelében fekszik. A boncolás és az orvos-szatároba állapítják majd meg a halál okát. Valószínűnek tartom, hogy a puskát jobb kezében véve tartott erre, amikor egy galyban a billentyű megakadhatott, s a puská elsült és önmagát lőtte agyon. Jutának köszönhetjük az eredményt, mert különben Darvas nehezen, vagy sohasem találtuk volna meg ezen a nyaktörő és szinte járhatatlan helyen.-

-Juta csak segített az eredményhez. Ha tórn. ur a vércseppet nem vette volna észre, bizony nem találtuk volna meg, mert én tegnap reggel jártam az úton, és napokig nem jöhöttem volna erre más munkám miatt. Akkor meg már Juta sem talált volna ide a nem friss vérnyomon.-

Egy feltűnést is alig-költő vércsepphez képest nagy az eredmény, pedig amellet sokan észrevétlenül elmentek volna!

ooo0oo

BESZÁMOLÓ AZ 1961. ÉVI KARÁCSONYI AKCIÓNRÓL.

Utóbbi karácsonyi-akciónk sikerét örömmel hozzuk nyilvánosságra. Bizonyítéka ez annak, hogy a magyar csendőr a hazátl nságban is teljesíti kötelességét: támogatja a segítsérsre szorulókat.

Monmentár helyett azonban jobb bizonyítókai ennek az alábbiak: Beérkezett ide a fenti akciókra Ausztriából P. J. -től 100.-, Sz. I. -től 50.-, és E. F. -től 100.- Ö. Schilling. Angliából T. D. és K. J. 1-1 angol fontot, braziliai csoportunk 56.- Guldent, Canadából a calgaryi csoporttól 18 canadai dollárt, a hamiltoni csoporttól 171.65 Guldent, a montreali csoporttól 67.20 Guldent, welland-port-Colbernei csoporttól 33.99 Guldent és V. J. -től 178.12 Guldent, Németországból H. A. -től 5.- -Dm-et, E. R. -től 100.- -Dm-et, Schweizből K. J. -től 20.- Schweizzi Frankot, az U.S.A. -ból new-brunswicki csoporttól 85.71 Guldent, D. J. -től 17.60 Guldent és U. J. -től 26.78 Guldent vettünk közhez. A segélyalapból Karácsonyra felhasználtnk 233.27 Guldent. Itteni pénzbenben a végösszeg 1097.50 Guldent tesz ki, melyet segélyezésre, illetve ajándékozásra fordítottunk.

A végösszezből pénzbeli segítséget nyujtottunk 15-91.50 Gulden kiszabásban, 5 cső. családnak és 16 cső. gyermeknek, összesen: 670.30 Guldent; 6 használtruha-és élelmiszer-csomagot küldtünk haza bajtársi családoknak 342.05 Gulden értékben, gyógyszort juttattunk otthon egyedülálló öreg magyarnak 31.85 Gulden értékben, újévi ajándéknul postásoknak és egyéb alkalmazottaknak 44.50 Guldent, postautalványon küldött pénzek portójául 8.80 Guldent használtunk fel, összesen tehát 1097.50 Guldent.

Maradványunk nincs tehát, de örömmel közölhetjük, hogy a szűkölködő Bajtársak nagyobbik részének Karácsony alkalmával segíthettünk.

A fontieken kívül az ide beérkezett értesítések szerint ausztraliiai csoportunk kiadás élelmiszer-csomagot küldött 6 bajtársunknak és haza egy 6 fontos illka-csomagot, valamint egy 5 fontos vásarlá-

si utalványt bajtársi családoknak; torontói csoportunk a németországi magyar iskolának, valamint a torontói r.kath. egyházközség iskolájának 50-50 dollárt, míg Csörgő E. bajtársunknak 25 dollárt küldött és 10 drb. magyar A.B.C. könyvet vásárolt 20 dollár értékben; franciaországi csoportunk egy tiszti és egy thts-i családot ajándékozott meg 120-120 N. Franktal és végül B.J. bajtársunk Ausztriából havonta küld az innsbrucki magyar iskolának 30.-ö Schillinget.

A sok köszönő levélből két rövid idézet: "A legészintőbb szívörömmel írom, hogy a címünkre feladott 75.-DM-t, mint a MKCSBK karácsonyi ajándékát megkaptuk, amelynek nagyon örültünk. Nagyon jól esett, hogy a B.K. ma sem felejtkezik meg az elcsott bajtársakról, és a szeretet ünnepén valóban szeretettel támogatja azokat. Az emberi szív legigazabb szeretetével mondunk érte hálás köszönetet, és kérjük: a jó Isten áldását s segítségét úgy a Közösségünk vezetőire, mint az adakozó Bajtársakra."

"Nagyon szépen köszönöm a karácsonyi pénzküldeményt. A jó Isten áldja meg a csendőrléteket. Most már nem is tudok írni, mert szavakat nem találok, hogy kellőképpen megköszönjem a gondoskodásukat."

Ma, amikor a világ nagyobbik részén az erőszak pusztítja a népeket: ártatlan millióit, mi magyar csendőrök, a szétszórodottságunk és hazátlanságunk dacára is, keressük egymást, hogy minél többen összetartunk és ennek eredményeként segíthessünk a szükségét szenvedőkön. Tartuk ezt a jövőben is kötelességünknek, mert földi sáfárkodásunkat számon kéri majd Istenünk!

oooOooo

"KINCSEINK CSERÉPEDÉNYEKBE".

Négy évvel ezelőtt, éjjel, dermesztő hidegben érkeztem vissza a több napos távollét után.

A villamosban többen állva maradtak, nem foglalták el a helyeket, éppen a fájdalmas hideg miatt.

Otthon, a magányos szobámban valóban szokatlan hőmérséklet (-C^o) fogadott, tehát a kintinok tizedrésze.

Rögtön a 7 cseréplyi remek növényemre néztem, amely csak volt, mert mind olyanannak tűnt fel, mintha leforrázták volna.

Szomorúságom igen nagy volt, de még hittem, hogy valaki talán csak megmaradt belőlük.

Másnap láttam, hogy a 3 levélből álló büszke fikuszunk még a gyökere is elfagyott; a holland, magról nevelt fiatal kicsi kaktuszok mind elhaltak és a 3 cseréplyi remek tradizkancia is élettelennek látszott. De végül - az igazat mondva keresés nyomán - egyetlen egy ágat fedeztem fel, mely üde zöldnek látszott, s így biztatóan nézett reám. Azt örömmel választottam le a halott törzsről, és pihent földbe helyeztem. Ő volt a szememben az a mustármag, "mely kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb a veteményeknél".

És az az egyetlen egy ágacska azóta már féltucatnál több cserepet töltött meg, a folytonos dugványozás révén, az üde szépségével, és örömet szerzett másoknak is, az ajándékozás nyomán.

A nehéz időben még egy kicsi zöld ág is nyújthat biztatást, - éppen a hitünkön keresztül!

"Kincseink pedig cserépedényekben van, hogy amaz erőnk nagy volta Istené legyen és nem magunktól való". (Pál Korinthusi 2. levél 4,7)

v. Borecsiczky Imre.

oooOooo

AZ ORVVADÁSZ.

(folytatás)

-Az már pedig igaz, hogy itt van esküdt uram, bizonyítjuk - válaszolta a jv. -De talán nem is jókor jöttünk? -

-De biz', ha csak azért nem, mert még nincs a bográcsban. -

-A nyúl? -

-Éz már ugyan nem az törzs ur, hisz' döglött. -

-Nem önszántából. -

-Az enyémből sem. Ugy igaz, de... -

-De nincsen fegyverviselési és vadászati engedély, azt a karja mondani? -

-Igen, vagy talán itt nem is az az érdekes, hanem az, hogy kik

./.

vitatják. -

-Ah, értem, -bólintott a jv. -Tehát...-

-Emlékszik törzs.úr?... Sokszor heccelt, amikor puskám is, engedélyem is volt, de nyúl soha. Igaz, bár most sem volna, de ravasz állat a róka. Na, kora hajnalban a legszébb tyukot orrfelé hozta. Megtáltam a lyukját is fenn az oldalban, de mikor onnan jöttem vissza, akkor...-

-Szabad a puskát? - lépett közelebb a jv., s nyomban bemondta a puská számát a társának, aki sietve elővette jegyzék-könyvecskéjét a táskájából, s rövid lapozás után olvasta:

-Hiszák Antal, ordasi lakos.-

-A puskát? - hördült fel hirtelen haraggal az esküd.

-Igen, ez a puská - bizonyította a jv. -Tudja-e esküd uram, hogy nagy szerencséjük van, mert végződhetett volna az eset sokkal rosszabbul is. Az időjárás arra igen alkalmas.-

-Oh, én vén ma...- ütött öklével a homlokára az esküd, s hirtelen az élote párjára gondolt: -Őrse vihették már neked az összes vadat az erdővel e yütt. De ilyen időben, meg ilyen helyen, éppen a sógor?...-

-Teljesen igaza van esküd uramnak. No és hogyan történt? -kérdezte a jv.

-Ott a bokrokon túl, ahogy mondtam, mikor a róka lyukból jöttem, egy embert láttam élelködni puskával. Vadorzónak véltem. Hirtelen Técsik Janira gondoltam, akinek a "bőre alá eresztett" a Satyb. No mondom rá is az vár, ha nem ügyeskedek. Hirtelen egy fa mögé húzódtam, oszt felemeltem ezt a füttykést, mintha céloznám. De már rá is ordítottam, hogy tódd le a puskát, mert lövök. Megijedt, láttam. Egy fa mögé ugrott. Háromig számolok, ijesztettem. Még kettőt sem mondtam ki, letette a puskát. Akkor én őtnak parancsoltam. El is ment. Még alig elindultam onnan, hisz' látják -mutatott a tömés maradványaira- ott a tölgy alatt mozgást láttam. Róka, néztem jobban oda, nyulat húzott. No, csak hogy itt vagy, dörzsöltem a térdenet. De már esőhegyre is vettem. Durr!...és mit láttam, a róka megugrott, a nyúl meg ott maradt. Ereszteni akarom utána másodikat, de nem volt töltve. Itt maradtam a nyállal.-

A járór tagjai kénszerült mosollyal tekintettek a hóban hoverő nyúlra, amiért az nehéz pillanatokat szerzett a község köztisztelőiben álló esküdjének. Forgatták azt jobbra-balra, a tetem hideg volt, s vér sem serkent a sörétek nyomán. Közös fejbólintással adtak igazat a gyánusítottnak, aki azt nem értette, s kérdezte:

-Ugy-e cifra ügy? Igaz, mondhatnám, hogy találtam azt a puskát, a nyú essen bele.-

-Ugy vesszük, ahogyan jött esküd uram-, felelte a jv. indulásra lúszon. -Hazáig pedig lesz időnk kiokoskodni azt, hogyan tud ki térni őrse nének haragja elől.-

Talán örök titok marad az útközben folytatott beszélgetésük tartalma, de annél nagyobb határt járt be annak az eredménye. Szóbel-szóra azt beszéltek széltében-hosszában, de sokan még az esküig is merészkedtek annak bizonyítására, hogy az esküd a történetekért, fogadás útján, fél akó bort nyert a sógorától, Hiszák Andrától.

oooOooo

B. 76.

DICSÉRETEK KIHÍRDETÉSE.

Az MKCSEK vezetője díszes okiratban megdicsérte az alábbiakat:

K. J. szkv. detektívot: "A magyar- és bajtársi-szellem fenntartása, ápolása, a magyar nemzeti célok önzetlen és áldozatkész szolgálata, kiemelkedően a Trianon elleni magyar megmozdulásban való, hazafias lelkesedéstől fűtött, példátadó tevékenysége és a magyar érdekek mindenkori bátor védelmezése által szerzett kiváló érdemeiért." (Canada lakos)

v. K. J.-né, szül. G. Lilyt, Hollandia. "A magyar- és csendőrszellem fenntartása, szakadatlan ápolása és közösségi életünk fokozatos fejlesztése terén, 14 éven át, mint a Bajtársi Levél kiváló munkatársa, a legteljesebb önzetlenséggel, csupán izzó haza-, faj- és Testületünk iránt érzett mérhetetlen szeretetből, lobogó lelkesedéssel kifejtett, mindenkünknek ragyogó példát mutató, áldozatos és felbecsülhetetlenül értékes munkásságáért."

Sz. S. tórn.-t, Canada. "Magyarország és a magyarság erkölcsi értékeinek tudatosítása, a magyar csendőrségi bajtársi szellem ábrantartása és ápolása érdekében igaz haza- és fajszeretettel fűtött, egy évtizedet

meghalad, áldozatos munkássága által szerzett kiváló érdemeiért." Sz. J. szkv-t. Canada. "Ezösségünk fejlesztése, erősítése, a csendőbr bajtársi élet és szellem fenntartása, ápolása és csendőbr csoportjának izzó haza- és egyszerűzetettől fűtött, kiváló vezetőse által szerzett érdemeiért."

H.I. alhdgy-ot. Australia. "A magyar- és csendőbrszellem fenntartása s ápolása érdekében hazafias lelkesedéssel kifejtett, minden nehézséggel bátran szombeszálló, áldozatos munkásságáért és előljáró vezetői: hűségese támogatásáért."

V.I. ezds-t. Brasilia. "A magyar-, haza- és fajszeretet őbrentartása, a nemzeti erkölcsi javak megőrzése, a bajtársi szellem ápolása, Testületünk tekintélyes emelése, védelme és a vezető munkásságának állandó, önzetlen, lelkes és hathatós támogatása által szerzett kiváló érdemeiért."

R.D. g.fhdgy-t. Brasilia. "A testületi és bajtársi szellem fenntartása és ápolása terén, nehéz életkörülményei közepette is, tisztán hazafias lelkesedéstől vezérelt, példatadó, áldozatkész magatartásáért."

oooOooo

KÖZLEMÉNYEK, SZERLESZTŐI ÜZENETEK.

A HOLLANDIAI MAGYAR SZÖVETSEG impozéns emlékünnepelet rendezett Utrechtben 1961. nov. 5-én, a magyar szabadságharc 5. évfordulója alkalmából.

Az egész napot betöltő kitűnő másor istentiszteletekkel kezdődött, majd lunchban részvételk a megjelentek, ezután pedig a Szövetség első titkára tartotta meg bensőséges ünnepi beszédét. Utánna pedig a holland társadalmi miniszter, Maj. Klompe beszélt hatásosan. Múltatta az idemenekül magyarok itteni gazdasági életbe való beilleszkedését, s kifejezésre juttatta, hogy mint eddig, úgy ezután is támogatására számíthatnak a dolgozni akarók. Végül a holland menekültügyi szervezet Elnöke mélyenszántó gondolatokkal ostorozta a kommunizmus szörnyűségeit, amelyek ellen való küzdelemba, a hallgatásra kényszerített otthoniak érdekében is, minden öröket latba kell vetnünk, hogy azoktól Isten mielőbb megszabadítsa az emberiséget!

Az egyes beszédek között a menekültökből álló ukrán férfi kórus s az amsterdami koncert zenekar szobbnél-szobb számok éneklésével, illetve zenei művek mesteri játszásával múltötek közre. A zeneart menekült honfitársunk, Erőss Péter, vezényelte kiváló hozzáértéssel. Kitűnő magyar pörkölt volt aztán vacsorára, majd "Magyarország lángokban" c. film vetítése fejezte be az emlékeztést.

Az ünnepségen 2.000 fő jelent meg, akik közül kb. 1.500 magyar Hollandia minden részéből jött itt össze, hogy megjelenésükkel is példázzák a magyar szabadságharc korszakalkotó jelentőségét, de meg azt is, hogy nemzeti ügyünket meg kell oldani, mert enélkül sohasem lesz valódi béke! Elismerés illeti a hollandiai magyar cserkészeket, kik a rendezés munkájában, de főként az étkezések zavartalan lebonyolításában igen eredményesen résztvettek.

KARÁCSONYI ÜNNEPÉLY FRANCIAORSZÁGBAN. A MKCSBK területvezetője 1961. Dec. 25-én Roubaixban, az MHDK-el és a Magyar Katholikus Missioval karöltve jól sikerült, családias KARÁCSONYI ünnepélet rendezett, amelyen a környék magyarága is igen szép számmal vett részt.

Az ünnepélet d.e. magyar szent-misével kezdődött. D.u. 3 órakor pedig a KARÁCSONYI ünnepélet másora következett: előbb a gyermekok karácsonyi énekeket énekeltek és szavaltak, majd Németh Ferenc r.kath. lelkész múltatta az ünnepélet jelentőségét.

Ezután Hajas István bajtársunk, a MKCSBK Vezetője által adományozott dícsérő okiratát, (az emigrációban szerzett érdemeinek elismerése) nyújtotta át ottani területvezetőnk és tolmácsolta az összes Bajtársak jókivánságát. Majd a Nord-i MHDK. csop. karácsonyi segélyakciója útján 50-50 N.F.-ban, mint karácsonyi segélyben részesítette Hajas Istvánt, aki előrehaladott koránál fogva munkaképtelen és Ruff Ferenc 1956-os menekült bajtársunkat, aki már 1 év óta súlyos betegségben szenved, s így teljesen munkaképtelen.

Végül a Magyar Katholikus Missio titkárnője a gyermekoknek kulturát.

Ezután köszönettel nyugtázzuk az Ön . . . . .hozzájárulását a R.L.-re Segélyalpra.

ruhaneműket és játékokat osztott ki karácsonyi ajándékkul.

Az ünnepély befejezése után a nőtagok magyaros módon készített süteménnyel kinalták meg a résztvevőket, és a késő esti bráxig együtt maradt a társaság vidám társalgás közepette.

KÜLÖN KÍVÁNSÁGRA new-brunswick-i csoportunk utóbb küldött hozzájárulását nyilvánosan is nyugtázzuk a következők szerint: Sz.M. 6.-, G.J. és P.J. 5-5.-, K.J., F.D., Z.V. és K.J. 3-3.-, Sz.I., H.L., T.M., Sz.B., H.S., T.J., B.J., B.K., T.I. és Z.J. 2-2.-dollar.

A kívánságnak megfelelően az összeg felét karácsonyi akciókra, felét pedig a B.I. megjelentetési költségeire használtuk fel.

KULTSÁR LAJOS alez.bajtársunk felesége, szül. Dubovszky Olga 51 éves korában, türelemmel viselt hosszú szenvedés után, január 8-án Londonban meghalt.

Hátrahagyott hozzátartozóinak a hatalmas Isten adjon mielőbbi belenyugvást a megváltozhatatlanba.

A CSENDŐRNAPI emlékezésekről részletes tudósításokat kérünk, hogy azokat összefoglaltan a Bajtársi Levélben megjelentethessük.

F.D.bajtárs New-Brunswick. Az igényelt lo drb.jelvényt Németországból címére f.hó 1-én ajánlottan megküldöttük. Azok térítési árát ide kérem majd eljuttatni. A viselésükre jogosító igazolványok kiállításához a szokásos személyi adatokat is közölni kérem.

TORONTÓBAN az évadnyitó családi estét m.év dec.16-án rendezték: Bajtársaink a "Ruzsa" féle magyar vendéglőben, illetve annak külön-termében. Szép számmal összejöttek ott Bajtársaink egy jó magyaros vacsora keretében, közvetlen családtagjaikkal együtt. Zongora mellett a fiatalabbak még táncra is perdültek, és így szórakoztak zárbráxig meghitt baráti és bajtársi körben.

L.L.seds. Brogan. Szokatlanul hosszú ideig hagyod válasz nélkül utóbbi levélünket. Hallgatásod nyugtázzuk, kérünk, hogy mielőbb írjál!

"EGY CAZDÁLKODOROL" és "AZ ELVESZTETT ÖRSPARANCSNOK" c.cikkek köziratosunk korlátozott terjedelme miatt a számban meg nem jelenhettek. A következő számunkban azonban hozzuk azokat.

H.J. czds. LINZ. Hosszú hallgatásod nyugtalanít és annak okát elképzelni nem tudjuk. Kérünk mielőbb értesítést.

ANGLIÁBAN, AUSZTRIÁBAN és FRANCIAORSZÁGBAN települt Bajtársainkat kérjük, hogy ismertessék az ottani közbiztonsági szerveket, azok működését stb. Ezen ismertetéseket arra használjuk majd fel, hogy kiértékelésük után a jövő hazai közbiztonsági szerv alapelveit és működését stb. összehallgathassuk.

oooOooo

H A N D S C H R I F T - K É Z Í R A T. Adress-Cim: E.L.Szerkesztőség.

UTRECHT. Nansenlaan 29. Nederland-Europe

Drukwerk!
Printed Matter!
Périodique!
Drucksache!

Hoer
Mr. dr. Béla R E K T O R
Mr.
Herrn. 302 High St.
MONTEREY, Calif.

U.S.A.

